

Arrest

nr. 89 625 van 12 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOTTELIER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kirgizisch staatsburger van Russische origine. U werd geboren op [...] in [...]. In 2001 nam u als sympathisant van de toenmalige oppositiepartij 'Ar-Namys' deel aan illegale betogingen. Tijdens deze betogingen werd u samen met andere betogers enkele keren aangehouden, waarbij u enkele dagen werd vastgehouden en geslagen. U was teleurgesteld in de Kirgizische samenleving, in het bijzonder in de algemene discriminatoire houding ten opzichte van etnische Russen in het land. Tevens vreesde u dat in Kirgizië gelijkaardige etnische incidenten zouden voorvallen zoals die in Oezbekistan. In 2002 vluchtte u bijgevolg naar Tsjechië waar u een eerste asielaanvraag indiende. Deze aanvraag werd negatief beantwoord, waarop u in 2005 terugkeerde naar Kirgizië. U verbleef vervolgens twee en

een half jaar op vier verschillende adressen in Bishkek. Sinds uw terugkeer uit Tsjechië werd u meermaals door de afdeling Binnenlandse Zaken (MVD) opgeroepen voor een gesprek in de hoedanigheid van verdachte, aan de hand van convocaties. Ze wilden weten waar u zo lang had verbleven en of u elders asiel had aangevraagd. Om de leden van de MVD te ontwijken liet u zich niet registreren op het laatste adres waar u nog een half jaar verbleef voordat u een tweede keer uw land van herkomst verliet. U keerde bij uw tweede vertrek uit Kirgizië wederom naar Tsjechië, waar u een tweede asielaanvraag indiende. Ook over deze asielaanvraag werd negatief beslist. U diende hierop een derde asielaanvraag in bij de Tsjechische asielinstanties, waarbij u nieuwe elementen toevoegde, zijnde nieuwsberichten over het etnisch geweld in juni 2010 in Kirgizië, en Tsjechische medische attesten aangaande uw medische problemen (suikerziekte en myomen in de baarmoeder) die inmiddels in Tsjechië werden vastgesteld. Daar u ook in het kader van uw derde asielaanvraag in Tsjechië een negatieve beslissing werd betekend, ging u in juni 2010 met uw toenmalige partner die u in Tsjechië had leren kennen in Oekraïne wonen. In Oekraïne kon u echter geen legaal verblijfsstatuut verkrijgen, waardoor u er ook niet van de medische zorgen kon genieten die u nodig had. Ten slotte reisde u op het einde van juli 2011 illegaal, via Polen en Duitsland, naar België, waar u aankwam op 2 augustus 2011 en diezelfde dag een asielaanvraag indiende bij de Belgische asielinstanties. U vreest in de eerste plaats dat u bij een terugkeer naar Kirgizië er niet van de nodige medische verzorging zal kunnen genieten, daar deze er zeer duur is en u niet in staat bent deze te kunnen betalen. Voorts vreest u het politiek instabiele klimaat in uw land van herkomst, en mogelijk lastig te worden gevallen door de autoriteiten aldaar, omdat u lange tijd niet in het land hebt verbleven.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw Kirgizisch nationaal paspoort, uw Kirgizische geboorteakte, uw Kirgizische diploma's en attesten van uw opleidingen, uw Kirgizisch werkboekje, de Belgische witte kaart van uw moeder I. G. {...} (O.V. xxxxxxxx) en een Belgisch attest van haar tijdelijke verblijfsvergunning, enkele asielproceduredocumenten van uw asielaanvraag in Tsjechië, Tsjechischtalige internetartikels en een Tsjechisch krantenartikel over het etnisch geweld in juni 2010 in Kirgizië, Belgische en Tsjechische medische attesten aangaande uw medische problemen (suikerziekte, myomen in de baarmoeder, baarmoederhalskanker), en Belgische medische verslagen aangaande uw precare psychologische toestand.

B. Motivering

U verklaarde in de eerste plaats niet naar Kirgizië te willen terugkeren, omwille van medische redenen. U hebt immers te kampen met suikerziekte, myomen in uw baarmoeder, en baarmoederhalskanker. U verklaarde dat u geen politiek asiel aanvraagt, doch vreest terug te keren naar Kirgizië omwille van uw gezondheidstoestand. U verklaarde niet te willen terugkeren, omdat u vreest dat u er niet van de nodige medische verzorging zal kunnen genieten, daar deze er zeer duur is en u niet in staat bent deze te kunnen betalen. U verklaart dat u zonder problemen van de nodige medische verzorging in Kirgizië zou kunnen genieten, indien u wel over voldoende middelen zou beschikken om deze te kunnen betalen (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5; CGVS, p. 9-10, 13-14). Uw medische problemen, alsook de Belgische en Tsjechische medische attesten die u in dit verband neerlegt, worden niet betwist. Deze problemen, en de reden die u aanhaalt waarom u in Kirgizië niet de nodige medische verzorging kan krijgen, houden echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meerbepaald uw ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw vrees om bij een terugkeer naar Kirgizië lastig te worden gevallen door de autoriteiten aldaar, omdat u lange tijd niet in het land hebt verbleven (CGVS, p. 14-16), dient te worden opgemerkt dat deze problemen eveneens geen verband houden met één van de hierboven vermelde criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg moet worden onderzocht of u in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Er zijn echter evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u omwille van het feit dat u lange tijd niet in het land hebt verbleven in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Uw verklaring dat u bij terugkeer door de Kirgizische autoriteiten kan worden lastig gevallen, omdat u voor een lange tijd niet in het land hebt verbleven, betreft immers louter een veronderstelling die u op geen enkele wijze hard kon maken. U verklaarde weliswaar dergelijke problemen te hebben gekend bij uw terugkeer van Tsjechië naar Kirgizië in 2005. Zo verklaarde u dat u toen meermaals door de afdeling Binnenlandse Zaken (MVD) werd opgeroepen voor een gesprek in de hoedanigheid van verdachte, aan de hand van convocaties. Ze wilden weten waar u zo lang had verbleven en of u elders asiel had aangevraagd. Om de leden van de MVD te ontwijken liet u zich niet registreren op het laatste adres waar u nog een half jaar verbleef voordat u een tweede keer uw land van herkomst verliet (CGVS, p. 9, 14-16). Er zijn echter ernstige aanwijzingen die de geloofwaardigheid van deze door u verklaarde problemen met de autoriteiten in twijfel trekken. Zo slaagde u er vooreerst niet in enig tastbaar bewijs voor te leggen van uw oproepingen. Daarnaast wist u niet hoeveel keer u werd opgeroepen, noch bij wie u zich telkens diende te melden en waar u zich diende te melden.

(CGVS, p. 14-16). U verklaarde dat u zich zaken niet meer kan herinneren daar u aan ernstige geheugenproblemen lijdt (CGVS, p. 3, 8, 9). U legde echter geen enkel attest voor waaruit blijkt dat u daadwerkelijk aan geheugenproblemen zou lijden. U verklaarde dat dit vermeld zou staan in de medische verslagen aangaande uw precare psychologische toestand die u voorlegde (CGVS, p. 18-19). Hieruit kan een dergelijke vaststelling echter niet worden afgeleid. Voorts verklaarde u dat u zich niet liet registreren op het laatste adres waar u nog een half jaar verbleef voordat u een tweede keer uw land van herkomst verliet om de leden van de MVD te ontwijken. U zou immers sinds uw terugkeer uit Tsjechië naar Kirgizië in 2005 tot aan uw tweede vertrek uit uw herkomstland op vier verschillende adressen hebben gewoond (CGVS, p. 14-16). U had echter aanvankelijk verklaard dat u na uw terugkeer steeds op hetzelfde adres verbleef (CGVS, p. 6). Toen u op uw eerdere verklaring werd gewezen, beperkte u zich tot het ontkennen ervan, waardoor deze tegenstrijdigheid overeind blijft. Behoudens de wijk, kon u bovendien niet zeggen op welke adressen u er toen hebt gewoond, in het bijzonder het adres waar u het laatste half jaar verbleef zonder registratie om de MVD te ontwijken (CGVS, p. 15-16). Ten slotte wist u niet of er gevallen zijn van mensen die naar Kirgizië terugkeerden en er werden vervolgd, omdat zij elders asiel hadden aangevraagd, en u heeft zich hierover geenszins geïnformeerd (CGVS, p. 17-18).

Ten slotte verklaarde u dat u het instabiele politieke klimaat in uw land van herkomst vreest, waardoor u er geen rustig leven zou kunnen leiden. Zo vreest u dat de discriminatie en het etnisch geweld waar de Oezbeken het slachtoffer van werden, ook zou kunnen gebruikt worden tegen de etnische Russen (CGVS, p. 14, 16-17). Dit element op zich is echter onvoldoende om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo moet erop gewezen worden dat u zich louter en alleen baseert op vermoedens en u uw beweringen op geen enkele manier hard kon maken. U kon evenmin verklaren waarom u dit veronderstelde. U verklaarde louter dat 'het niet kon worden uitgesloten'. U wist ook niet of mensen van Russische afkomst in Kirgizië dan wel problemen ondervinden, en u hebt zich hierover niet geïnformeerd (CGVS, p. 17). Bovendien is er geen enkele andere aanwijzing waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst, omwille van uw Russische etnische origine, persoonlijk vervolgd zou worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de gebeurtenissen in het kader van de politieke omwenteling in april 2010 en de interetnische clash tussen Kirgiezen en Oezbeken in Osj en Djalalabad in juni 2010, weliswaar een gevoel van angst hebben gecreëerd bij de andere minderheden. Dit heeft tot op heden, hoewel op individueel niveau etnisch geïnspireerde daden van vervolging kunnen voorkomen, niet geleid tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Russen. Daarom kunnen de loutere Russische origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat u verklaarde dat u in 2001 als sympathisant van de toenmalige oppositiepartij 'Ar-Namys' deelnam aan illegale betogingen. Tijdens deze betogingen werd u samen met andere betogers enkele keren aangehouden, waarbij u enkele dagen werd vastgehouden en geslagen (CGVS, p. 3-4, 8-9). U verklaarde zich niet te herinneren of u bij uw terugkeer van Tsjechië naar Kirgizië in 2005 problemen had gekend omwille van uw verleden als actieve sympathisant van deze partij, noch wist u of andere aanhangers of ex-aanhangers van Ar-Namys toen problemen kenden (CGVS, p. 9-10). U verklaarde dat de Kirgizische politiek u na uw eerste vertrek uit het land niet meer interesseerde (CGVS, p. 8). In het kader van uw huidige asielaanvraag bij de Belgische asielinstanties houdt uw terugkeervrees bovendien geen verband met uw verleden als sympathisant van Ar-Namys (CGVS, p. 9-10). U wist ook niet of aanhangers of ex-aanhangers van de partij momenteel problemen kennen in Kirgizië, noch of de partij er nog politiek actief is (CGVS, p. 8-9, 16-17). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt ten slotte dat de partij Ar-Namys momenteel zetelt in het huidige parlement en deel uitmaakt van de huidige coalitieregering in Kirgizië.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Kirgizisch nationaal paspoort, uw Kirgizische geboorteakte, uw Kirgizische diploma's en attesten van uw opleidingen, uw Kirgizisch werkboekje, de Belgische witte kaart van uw moeder I. G. {...} (O.V. xxxxxxxx) en een Belgisch attest van haar tijdelijke verblijfsvergunning, enkele asielproceduredocumenten van uw asielaanvraag in Tsjechië, Tsjechischtalige internetartikels en een Tsjechisch krantenartikel over het etnisch geweld in juni 2010 in Kirgizië, en Belgische medische verslagen aangaande uw precare psychologische toestand), zijn niet van dien aard dat zij voorgaande conclusie kunnen wijzigen.

Uw Kirgizisch nationaal paspoort, uw Kirgizische geboorteakte, uw Kirgizische diploma's en attesten van uw opleidingen, uw Kirgizisch werkboekje, en de Belgische witte kaart van uw moeder I. G. {...} (O.V. xxxxxxxx) en een Belgisch attest van haar tijdelijke verblijfsvergunning, bevatten louter informatie over uw identiteit, opleiding en loopbaan, en de Belgische verblijfstitel van uw moeder, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. De informatie in de Tsjechischtalige internetartikels en het Tsjechische krantenartikel over het etnisch geweld in Kirgizië in juni 2010, wordt evenmin tegengesproken. Deze bevatten echter louter informatie over de algemene situatie in uw land van herkomst, doch geen informatie die specifiek betrekking heeft op uw persoon. Ten slotte legde u Belgische medische verslagen aangaande uw precare psychologische toestand neer. Uw psychologische problemen worden evenmin betwist. Uit deze verslagen, alsook uit uw eigen verklaringen, blijkt echter dat uw psychologische problemen te maken hebben met uw medische problemen (CGVS, p. 14), waarvoor u in België overigens een medische regularisatieaanvraag heeft ingediend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt dat haar asielaanvraag wel degelijk verband houdt met de vluchtelingenconventie daar zij vreest voor vervolging omwille van haar etnisch Russische origine. Zij benadrukt dat etnische Russen in Kirgizië slachtoffer zijn van ernstige discriminatie en citeert een passage uit het UNHCR Handbook waaruit blijkt dat discriminatie aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging.

Verzoekster stelt voorts dat zij nooit convocaties in handen heeft gehad en dat dit de reden is waarom zij ze niet kan voorleggen. Zij zal bij terugkeer echter opnieuw worden lastiggevallen door de MVD.

Verzoekster zelf was niet politiek actief in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing staat. De tolk heeft dat verkeerd begrepen dan wel foutief getolkt.

Ook al zetelt de partij 'Ar-Namys' vandaag in het parlement sluit verzoekster niet uit dat zij door de politieke problemen van haar moeder ingeval van terugkeer toch nog problemen zou ondervinden.

Verzoekster benadrukt dat zij aan geheugenproblemen lijdt en probeert hieromtrent een medisch attest te verkrijgen. Haar tegenstrijdige verklaringen zijn te wijten aan deze geheugenproblemen.

2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, volledig kent. Verzoekende partij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.4. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift opnieuw naar haar etnisch Russische origine en stelt omwille hiervan een gegronde vrees tot vervolging te hebben doch de Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing genoegzaam wordt gemotiveerd waarom dit element op zich niet voldoende is om in haren hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers wordt gesteld: *“Zo moet erop gewezen worden dat u zich louter en alleen baseert op vermoedens en u uw beweringen op geen enkele manier hard kon maken. U kon evenmin verklaren waarom u dit veronderstelde. U verklaarde louter dat ‘het niet kon worden uitgesloten’. U wist ook niet of mensen van Russische afkomst in Kirgizië dan wel problemen ondervinden, en u hebt zich hierover niet geïnformeerd (CGVS, p. 17). Bovendien is er geen enkele andere aanwijzing waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst, omwille van uw Russische etnische origine, persoonlijk vervolgd zou worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de gebeurtenissen in het kader van de politieke omwenteling in april 2010 en de interetnische clash tussen Kirgiezen en Oezbeken in Osj en Djalalabad in juni 2010, weliswaar een gevoel van angst hebben gecreëerd bij de andere minderheden. Dit heeft tot op heden, hoewel op individueel niveau etnisch geïnspireerde daden van vervolging kunnen voorkomen, niet geleid tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Russen. Daarom kunnen de loutere Russische origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.”* De Raad stelt vast dat verzoekster zich in essentie beperkt tot het herhalen van haar asielmotieven. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 4 januari 2006, nr. 153.278; RvS 10 maart 2006, nr. 156.221). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe verzoekende partij op bovenstaande wijze in gebreke blijft.

2.5. In haar verzoekschrift stelt verzoekster nooit convocaties in handen te hebben gekregen waardoor zij deze niet kan voorleggen. De Raad stelt vast dat deze verklaring evenwel geheel in tegenstrijd is met hetgeen verzoekster verklaarde tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Immers stelde verzoekster daar dat zij werd opgeroepen via convocaties op haar adres en dat zij deze persoonlijk in ontvangst nam (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 4, p. 15). Verzoekster voegt thans een nieuwe tegenstrijdigheid toe aan haar asielrelaas, die verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan.

2.6. De Raad kan verzoekster niet volgen waar zij stelt dat niet zij maar haar moeder politiek actief was en dit verkeerd vermeld staat in de bestreden beslissing. Immers wordt in de bestreden beslissing terecht ingegaan op verzoeksters verklaringen dat zij als sympathisant voor de toenmalige oppositiepartij Ar-Namys deelnam aan illegale betogingen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 4, p. 8) en wordt hieromtrent gemotiveerd waarom deze verklaringen niet aantonen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft noch dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster verklaarde voorts dat haar moeder niet politiek actief was (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 4, p. 10).

Wat de problemen met de tolk betreft dient te worden vastgesteld dat tijdens het verhoor aan verzoekster uitdrukkelijk werd gevraagd of zij de tolk begreep en werd meegedeeld dat zij eventuele problemen moest melden. Aan verzoekster werd tevens meegedeeld dat de tolk een neutraal persoon is en geen invloed heeft op de beslissing (administratief dossier, gehoorverslag CGVS stuk 4, p 1-2). Verzoekster kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf (gehoorverslag, p 18). Integendeel, verzoekster verklaarde dat zij alles goed begrepen heeft en dat zij de tolk ook goed begrepen heeft (gehoorverslag, p. 18). Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt over de tolk die haar verkeerd zou hebben begrepen dan wel foutief heeft getolkt. De Raad oordeelt dat het a posteriori argument van verzoekster geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier waaruit blijkt dat het gehoor op een normale wijze is verlopen en waaruit hoegenaamd geen problemen met de tolk blijken. Verzoekster maakt hoegenaamd niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk.

Het betoog van verzoekster mist aldus grondslag.

Gelet op de vaststelling dat verzoekster verklaarde dat haar moeder niet politiek actief was, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters blote bewering dat zij ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst omwille van de politieke problemen van haar moeder zal worden vervolgd.

2.7. Waar verzoekster ten slotte voorhoudt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar asielrelaas te wijten zijn aan geheugenproblemen wijst de Raad erop dat dat verzoekster deze blote bewering niet ondersteunt met een psychologisch of medisch attest waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen is aangetast zodat het haar onmogelijk zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekster legt desbetreffend geen enkel bewijs voor. De Raad treedt de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze stelt: *“U verklaarde dat u zich zaken niet meer kan herinneren daar u aan ernstige geheugenproblemen lijdt (CGVS, p. 3, 8, 9). U legde echter geen enkel attest voor waaruit blijkt dat u daadwerkelijk aan geheugenproblemen zou lijden. U verklaarde dat dit vermeld zou staan in de medische verslagen aangaande uw preciaire psychologische toestand die u voorlegde (CGVS, p. 18-19). Hieruit kan een dergelijke vaststelling echter niet worden afgeleid.”* Uit nazicht van deze attesten blijkt inderdaad niet dat verzoekster lijdt aan geheugenproblemen.

2.8. Verder benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en het gehoorverslag van verzoekende partij en dat zij tijdens het gehoor de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 28 november 2006, nr. 165.215; RvS 21 maart 2007, nr. 169.222). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.9. Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

2.10. In een tweede middel voert verzoekster in ondergeschikte orde de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de schending van de artikelen 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst in essentie naar haar betoog uiteengezet in het eerste middel en meent dat zij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Zij meent dat haar aanvraag niet aan een grondig onderzoek werd onderworpen.

2.11. De Raad verwijst naar zijn bespreking van het eerste middel. Verzoekster heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar

land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

2.12. Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

2.13. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelinge zaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER